اعلامیه ۱۲ ربیع الاول ۱۴۲۹ (۱۳۸۷/۰۱/۰۱)

حضرت حاج دکترنورعلی تابنده مجذوبعلیشاه ارواحنا فداه

هو

۱۲۱

«یا مُحَوِّلَ الحَولِ وَ الاَحوالِ حَوِّل حالَنا اِلی اَحسَنِ الحالِ»

رسید مژده که ایّام غم نخواهد ماند		چنان نماند و چنین نیز هم نخواهد ماند

حلول عید سعید نوروز سال ۱۳۸۷ شمسی که مُقارن با فرخنده ایّام میلاد با سعادت پیامبر اکرم(ص) و امام صادق(ع) است را بتمام ایرانیان عزیز مخصوصاً برادران گرامی سلسله نعمت اللّهی سلطانعلیشاهی حَفَظَهُمُ اللهُ وَ وَفَّقَهُم که به محبّت و ولایت و پیروی از ائمّه اثنی عشر علیهم السلام افتخار می نمایند، تبریک و تهنیت عرض نموده و از درگاه خداوند مهربان در ظلّ عنایات خاصّه حضرت قائم آل محمّد عَجَّلَ اللهُ فَرَجَهُ الشَّریف سلامتی و توفیقات صوری و معنوی و رفع تمام بلیّات و گرفتاریها را برای همه مسئلت می نمایم. از جهت وظیفه الهی خود و علاقه وافر قلبی که بفقرا دارم، تذکّراتی را اگرچه تکراری، متذکّر می شوم:

۱- جمع بین شریعت و طریقت و احکام ظاهر و آداب باطن از اَهَمّ توجّهات این سلسله جلیله بوده و بزرگان و راهنمایان این مکتب همیشه باین حقیقت و جامعیّت تأکید نموده و پیوسته راهروان این راه را باجرای هر دو که مانند روح و بدن و مغز و پوست می باشند، توصیه فرموده اند امّا دو گروه جاهلین و مُغرضین که در هر زمان برای تخطئه حقّ می کوشند و جهل را در اذهان جُهّال مستحکم می سازند، دقّت ننموده و آنرا بعنوان جدایی شریعت از طریقت قلمداد نموده و دین را فقط در شریعت منحصر می دانند. حضرت شاه نعمت الله ولی قُدِّسَ سِرُّهُ العَزیز که این سلسله به نام نامی آنحضرت می باشد فرموده اند:

دانستن علم دین شریعت باشد		چون در عمل آوری طریقت باشد

چون جمع کنی علم و عمل با اخلاص		از بهر رضای حقّ ، حقیقت باشد

۲- بنا بفرمایش حضرت آقای صالح علیشاه قَدَّسَنَا اللهُ بِسِرِّهِ السُّبحانی در مقدمه رساله شریفه پند صالح:«البتّه باید انقلابات دنیا و جنبش که در هر موردی مشهودست در ما نیز اثر نماید و بیدار شویم و از موقع استفاده کنیم و اگر چه عنوان حزب و دسته بندی و دخالت در کارهای دنیوی در درویشی و بندگی نیست ولی مؤمن باید زیرک و انجام بین بوده و قدر آسایش را دانسته، شکرگزار باشد و هر موقع موانع کمتر بود در توجّه و عمل بکوشد و در رفع شُبَهات و اختلافات مذهبی فروگزار ننماید.» و چون امید کامل می رود با رعایت کلیه دستورات شریعت و طریقت، قدرت تشخیص مسائل دنیوی که اَخَفّ از مسائل معنوی است برای فقرا حاصل شود، لذا مسائل دنیایی(سیاست بمعنای متداول آن) بعهده خود آنان است که با مشورت و همراهی با برادران تصمیم بگیرند و انشاء الله بحصول اَجرَین نایل گردند.

۳- هنوز داغ دل دینداران حقیقی و مؤمنین در ایران و خارج از کشور از قضیّه تخریب حسینیّه قُم آرام نشده بود که موضوع تخریب حسینیّه فقرا در بروجرد پیش آمد، آمرین و مسبّبین و کلیه کسانی که بنوعی در این گناه بزرگ شرکت داشتند بدانند که خداوند دارای جنود و لشگریانی است که آنها را در دنیا

و آخرت از وِجهه کریمشان ساقط کرده و بسزای اعمالشان می رساند و حتّی کسانی که راضی باین اعمال باشند نیز شریک در جُرم هستند. الهی آنرا که خواهی بَراندازی با درویشان در اندازی. ضمناً کلیّه کسانی که بهر نحوی از چنین اقدامات جاهلانه و مُغرضانه تبرّی جسته و آنرا تقبیح نمودند مخصوصاً سلسله جلیله علما و اندیشمندان قطعاً در درگاه حقّ مأجور و مُثاب بوده و نزد بندگانش بر شخصیّت و اعتبار خود که دفاع از حقوق انسانهای مؤمن نموده‌اند بیش از پیش افزوده و فقیر نیز از آنان سپاسگزاری می نمایم و همچنین از کلیّه فقرای داخل و خارج از کشور که با ارسال کمکهای خود با برادران و خواهران ایمانی آسیب دیده در این وقایع و همچنین حوادث غیر مترقّبه دیگر مانند زلزله بم و سیل استان گلستان و مازندران و برف و طوفان استان گیلان همدردی و محبّت نمودند، متشکرم و این عمل خیرشان نشان می دهد که حالشان گویای(نَحنُ روحان حَلَلنا بَدَنا) است، از خداوند ترفیع درجات معنوی آنان را مسئلت دارم.

۴- شرکت و حضور در مجالس فقری شبهای جمعه و دوشنبه از مهمترین وظایف فقری در این زمان است زیرا بموجب فرموده رسول خدا(ص) مجالس ذکر خدا از باغهای بهشت در دنیا و جایگاه آماده نمودن بهشت اُخروی است. رویّه پیشوایان و راهنمایان سلسله، حضور در این مجالس بوده که به پیروی از آنان ما نیز باید این چراغ را روشن نگهداریم و مخصوصاً با انواع اشتغالات و گرفتاریها که در این زمان وجود دارد مجالس فقری بهترین فرصت است برای یاد خدا و دیدار بزرگان و ملاقات مؤمنین و آگاهی از حالات یکدیگر و کسب معارف حقّه و اکتساب فضایل اخلاقی و آرامش روحی که مهمترین نیاز افراد جامعه در این دوران است و این مجالس که مجوّز آن معناً از سوی پیامبر اکرم و ائمه معصومین عَلَیهِمَ السَّلام صادر گردیده است و حضرت علی علیه السّلام می فرماید: عَلَیکَ بِمَجالِسِ الذِّکرِ(بر تو باد شرکت در مجالس ذکر) اگر این دستور را وجوب هم ندانیم، مُسلّماً توصیه مؤَکّد تلقّی می شود. در این مجالس اِحیاء امر دین و توسّل بذیل عنایات اولیای حقّ مورد نظر است پس هر مؤمن و عاقلی سعی و اهتمام در ترویج و رونق آن خواهد داشت و چون هیچ امر خلاف شرع مطهّر و قانون در آن صورت نمی گیرد بهیچ وجه تعطیل نخواهد شد. حاضرین در این مجالس چه در حسینیه ها و چه در منازل در داخل و خارج ایران می دانند که در مدّت جلسه فقری، صاحب آن حضرت مولی است.

۵- اتّحاد و همدلی فقرا و نداشتن کدورت و رنجیدگی از یکدیگر از مهمترین عوامل رشد معنوی سالکین بوده و موجب رونق مکتب فقر و خار چشم معاندین است و فقرا باید به لوازم برادری با یکدیگر رفتار نمایند تا پدر روحانی از آنها راضی و رحمت الهی نازل گردد «وَ لا تَنازَعُوا فَتَفشَلُوا وَ تَذهَبَ ریحُکُم» را بیاد داشته باشند و در اصلاح بین مؤمنین هر چه توانند کوشش نمایند:

وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم　　　　که در طریقت ما کافریست رنجیدن

۶- علماء شریعت و راهنمایان طریقت مانند:«دو دست یک انسان و دو شُعبه یک اداره و دو شاخه یک درختند» که در مسیر تعالی و تکامل مسلمین انجام وظیفه می نمایند و فقرا در احکام شریعت از علمایی که متّصف به چهار صفت و نشانه مهم مرجعیّت می باشند در اعمال شرعی تقلید و پیروی نموده و نهایت ادب و احترام را نسبت بآنها رعایت می نمایند و آن چهار صفت همانست که:«مَن کانَ مِنَ الفُقَهاءِ صائِناً لِنَفسِهِ، حافِظاً لِدینِهِ، مُخالِفاً لِهَواهُ، مُطیعاً لِاَمرِ مَولاهُ فَلِلعَوامِ اَن یُقَلِّدُوهَ» امّا همانطور که در ادامه این نشانه ها آمده است:«وَ ذلِکَ لا یَکُونُ اِلّا بعض فقهاء الشیعه ۱» این نشانه ها فقط در بعضی از فقهای شیعه است. سنایی عَلیه الرّحمه می فرماید:

چو علم آموختی از حرص ایمن شو که اندر شب　　　　چو دزدی با چراغ آید گزیده تر بَرَد کالا

۷- فقرا در امور مادّی و دنیوی و خانوادگی از نیروی تعقّل و تفکّر خود و مشورت با کسانی که در امور فوق آگاهی و تجربه دارند، کمک بگیرند و با توکّل بخدا امور خود را انجام دهند و حتّی از استخاره مگر در موارد ضروری کمتر استفاده نمایند و بیشتر از قرائت قرآن و تدبّر و تفکّر در تعالیم این کتاب آسمانی بعنوان برنامه زندگانی فردی و اجتماعی بهره برند و با نور قرآن در امور صوری و معنوی زندگانی خود را نورانی نمایند.

۸- زیارت خانه خدا و مدینه منوّره و عتبات عالیات و مراقد بزرگان دین از وسایل تقرّب بخدا و کمک کار سالک است از جمله چون چهار نفر از بزرگان ما که حقّ زیادی در هدایت و تربیت ما دارند در بیدخت مدفون می باشند، فقرا پیوسته بآن مزار متبرّک رفته و در مدّت اقامت در آنجا که نباید از سه روز بیشتر باشد با رعایت توصیه هایی که به زوّار و مسافرین طیّ اعلامیه‌ای شده است بر رونق آن مکان مقدّس افزوده و بهره روحی و معنوی برده و از کتابخانه سلطانی در ایّام توقّف خود در آنجا استفاده نمایند. به برادران محترمی که افتخاراً در مزار سلطانی خدماتی انجام می دهند همواره دستور داده شده است که حتّی الامکان با زوّار نهایت همکاری را نموده و رضایت خاطر آنان را جلب نمایند.

۹- خدمت به مؤمنین(بلکه بنوع بشر) از ارکان فقر و جزء تعهّدات ایمانی و موجب خشنودی مولی و پیشرفت کارها و آسایش در دنیا و آخرت است و «مایهٔ محتشمی خدمت درویشان است» و لازم است قولاً و عملاً این روحیّه که بحمدالله در فقرا مخصوصاً در جوانان وجود دارد، تقویت شود و از این توفیق الهی بیشتر بهره برداری گردد لذا باید فقرا آداب خدمت را از دستورات بزرگان مخصوصاً رساله شریفه پند صالح فرا گیرند، ضمناً در شهرستانهایی که مشایخ و مجازین هستند یا دارای حسینیه و هیئت اُمَنا می باشند با هماهنگی با آنها خدمات فقری را انجام دهند که این موهبت الهی هر چه بیشتر در جهت تقویت وحدت و همبستگی فقرا با یکدیگر بکار رود، زنهار از آنکه بالعکس سبب تفرقه و کدورت گردد.

۱۰- همیشه باید به رحمت الهی و وعده ها و بشارت های خداوند در قرآن بمؤمنین امیدوار بود و یک حکمت آنکه انتظار ظهور فایض النّور حضرت صاحب الزّمان عَجّلَ اللهُ فَرَجَهُ الشّریف را از عبادات دانسته و توصیه فرموده اند همین است که نور امید را در دلها زنده نگه میدارد و مؤمن را بشوق لقای محبوب تربیت می نماید پس از هیچ قدرتی جز قدرت الهی نباید واهمه داشت و بر فقرا لازم است انسجام و همدلی با یکدیگر را با شجاعت و شهامت توأم داشته و از خود ضعف و سستی نشان ندهند و بلطف الهی امیدوار باشند زیرا خداوند بنُصرت مؤمنین نسبت به پیامبر اکرم(ص) توجّه و عنایت داشته که فرموده است: «هُوَ الَّذی اَیَّدَکَ بِنَصرِهِ وَ بِالمُؤمِنین». استقامت در راه خدا و تحمُل ناملایمات، میوه شیرین ظهور حقّ و استحکام آن و ثبات قدم و رفتن باطل را نتیجه خواهد داد.

«رَبَّنا اَفرِغ عَلَینا صَبراً وَ ثَبِّت اَقدامَنا وَ انصُرنا عَلَی القَومِ الکافِرین»

التماس دعا: حاج دکتر نورعلی تابنده مجذوب علیشاه

اوّل فروردین ۱۳۸۷= دوازدهم ربیع الاوّل ۱۴۲۹

[1] بحار الانوار، ج ۲، ص ۸۸